Universitätsbibliothek Paderborn

Breuiarius Moguntiu[m]

[Straßburg], [ca. 1500]

Jn nocturno.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31634

Visual Library

In nocturno.

Dominus illumi-
natio mea: ⁊ ſalus
mea quē timebo.
Dn̄s ꝓtector vi-
te mee: a q̊ trepidabo. Dum
appropiant ſuꝑ me nocentes:
vt edāt carnes meas. Qui
tribulant me inimici mei ipſi
infirmati ſunt ⁊ ceciderunt.
Si conſiſtāt aduerſum me ca
ſtra: non timebit coꝛ meum.
Si exurgat aduerſum me ꝑ-
liū: in hoc ego ſperabo. Unā
petij a dn̄o hanc requiram: vt
inhabitem in domo dn̄i omi-
bus diebus vite mee. Ut vi
deam voluntatem dn̄i: ⁊ viſi-
tem templum eius. Qm̄ ab
ſcondit me i tabernaculo ſuo:
in die maloꝝ ꝓtexit me in ab
ſcōdito tabnacl̄i tui. In petra
exaltauit me: ⁊ nunc exaltauit
caput meū ſuꝑ inimicos meos.
Circuiui ⁊ imolaui i taberna
clo eiꝰ hoſtiā vociferatōis: cāta
bo ⁊ pſalmū dicā dn̄o. Exau
di dn̄e vocē meā qua clama-
ui ad te: miſerere mei ⁊ exau-
di me. Tibi dixit coꝛ meum
exquiſiuit te facies mea: faciē
tuā dn̄e requiram. Ne auer-
tas faciem tuam a me: ne de-
clines in ira a ſeruo tuo. Ad
iutoꝛ meus eſto ne derelinq̄s
me: neq̄ deſpicias me deꝰ ſa-
lutaris meus. Quoniā pa-
ter meus ⁊ mater mea dereli-
querunt me: dn̄s aūt aſſump-
ſit me. Legem pone mihi do
mine in via tua: ⁊ dirige me i
ſemita recta ꝓpter inimicos
meos. Ne tradideris me in
animas tribulantium me: q̈-
niā inſurrexerūt in me teſtes
iniqui: ⁊ mētita eſt iniquitas
ſibi. Credo videre bona do
mini: in terra viuētiū. Expe
cta dn̄m viriliter age: ⁊ cōfoꝛ
tetur coꝛ tuum ⁊ ſuſtīe dn̄m.

Ad te dn̄e clamabo deus
meus ne ſileas a me. ne
quādo taceas a me ⁊ aſſimu-
laboꝛ deſcendētibꝫ in lacum.
Exaudi dn̄e vocē depcatio
nis mee dū oꝛo ad te. dū extol
lo manus meas ad templum
ſanctum tuum. Ne ſiml' tra
das me cum peccatoꝛibꝫ: ⁊ cū
operantibꝫ iniquitatē ne per-
das me. Qui loquuntur pa
cem cum ꝓximo ſuo: mala aūt
in coꝛdibꝫ eoꝝ. Da illis ſm̄
opa eoꝝ: ⁊ ſm̄ nequitiam ad-
inuentionū ipoꝝ. Scd̄m ope
ra manuū eoꝝ tribue illis: red
de retributionem eoꝛū ipis.
Qm̄ non intellexerūt opa do
mini: ⁊ in opera manuum eiꝰ
deſtrues illos ⁊ non edificab
eos. Benedictus dominus
qm̄ exaudiuit vocem depcati
onis mee. Dominus adiu-
toꝛ meus ⁊ ꝓtectoꝛ meus in
ipſo ſperauit coꝛ meum ⁊ ad-
iutus ſum. Et refloꝛuit ca-

ro mea ꝛ ex volũtate mea con
fitebor ei. Dñs fortitudo ple
bis ſue ꝛ protector ſaluatonũ
chriſti ſui eſt. Saluũ fac po/
pulũ tuũ dñe. ꝛ bñdic heredi/
tati tue: ꝛ rege eos ꝛ extolle il/
los vſqꝫ in eternum. Gloria.
An. Dñs defenſor vite mee.
Afferte dño filij dei: af/
ferte dño filios arietum.
Afferte domio gl'iam et ho/
norẽ. afferte dño gl'iam nomi
eius: adorate dñm in atrio ſã
cto ei⁹. Vox dñi ſup aquas
ds maieſtatis intonuit: domi
nus ſup aquas m'ltas. Vox
dñi in virtute: vox dñi in ma/
gnificentia. Vox dñi cõfrin
gentis cedros: ꝛ cõfringet do
minus cedros libani. Et cõ
minuet eos tanqꝫ vitulũ liba
ni: ꝛ dilectus queadmodũ fili
us vnicorniũ. Vox dñi inter
cidentis flãmã ignis: vox dñi
concutientis deſertũ: ꝛ cõmo/
uebit dñs deſ'tũ cades. Vox
dñi pparãtis ceruos ꝛ releua/
bit condenſa: ꝛ in templo eius
omnes dicẽt gl'iam. Domi/
nus diluuiũ inhabitare facit
ꝛ ſedebit dñs rex in eternum.
Dominus virtutẽ ꝑplo ſuo da
bit: dñs bñdicet ꝑplo ſuo i pa/
Exaltabo te dñe qm̃ ce.
ſuſcepiſti me: nec delecta
ſti inimicos meos ſuper me.
Domine ds meus clamaui
ad te: ꝛ ſanaſti me. Dñe edu
xiſti ab inferno animam meã
ſaluaſti me a deſcendentibus
in lacum. Pſallite domino
ſancti eius: ꝛ confitemini me/
morie ſanctitatis eius. Quo
niã ira in indignatione eius:
ꝛ vita in voluntate eius. Ad
veſperum demorabitur fletuſ
ꝛ ad matutinũ leticia. Ego
autẽ dixi in abundantia mea
nõ mouebor in eternũ. Dñe
i volũtate tua: pſtitiſti decori
meo virtutẽ. Auertiſti faciẽ
tuam a me: ꝛ factus ſum con/
turbatus. Ad te dñe clama
bo: et ad deũ meum depreca/
bor. Que vtilitas in ſangui
ne meo: dũ deſcẽdo in corrup/
tionẽ. Nunquid confitebit
tibi puluis: aut annunciabit
veritatem tuã. Audiuit do/
minus ꝛ miſertus eſt mei: do
min⁹ factus ẽ adiutor meus.
Conuertiſti planctũ meũ in
gaudiũ mihi: conciſiſti ſaccũ
meũ ꝛ circũdediſti me leticia.
Vt cantet tibi gl'ia mea ꝛ ñ
compungar: dñe ds meus in
eternũ cõfitebor tibi. Gl'ia.
An. Adorate dñm i aula ſã/
In te domine cta eius.
ſperaui non confundar
in eternum: in iuſticia tua li/
bera me. Inclina ad me aurẽ
tuam: accelera vt eruas me.
Eſto mihi in deuz protecto/
rem ꝛ in domũ refugij vt ſal/
uuz me facias. Quoniã for/

titudo mea ⁊ refugiū meū es
tu: ⁊ ꝓpter nomē tuū deduces
me ⁊ enutries me. Educes
me de laqueo hoc quē abſcon
derunt mihi: qm̄ tu es prote=
ctoꝛ meus. In manus tuas
cōmendo ſpūm meū: redemi=
ſti me dn̄e ds̄ veritatꝭ. Odi
ſti obſeruātes vanitates ſup=
uacue. Ego aūt in dn̄o ſpe=
raui. exultabo ⁊ letaboꝛ ī mi=
ſericoꝛdia tua. Qm̄ reſpexi=
ſti humilitatē meam: ſaluaſti
de neceſſitatibꝫ animam meā
Nec concluſiſti me in manꝰ
inimici: ſtatuiſti in loco ſpaci
oſo pedes meos. Miſerere
mei dn̄e quoniā tribuloꝛ. con=
turbatus eſt in ira oculus me
us anima mea ⁊ venter meus
Qm̄ defecit in doloꝛe vita
mea: ⁊ anni mei in gemitibꝫ.
Infirmata ē in paupꝛtate vir
tus mea: ⁊ oſſa mea cōturba=
ta ſunt. Super om̄es inimi=
cos meos. factus ſum obpro=
briū vicinis meis valde ⁊ ti=
moꝛ notis meis. Qui vide=
bant me foꝛas fugerunt a me
obliuioni datꝰ ſum tanq̄ moꝛ
tuus a coꝛde. Factus ſū tā
q̄ vas perditū qm̄ audiui vi
tuperationem multoꝛum cō=
moꝛātiū ī circūitu. In eo dū
conuenirent ſimul aduerſum
me: accipe animā meā cōſilia
ti ſūt. Ego aūt in te ſperaui
dn̄e: dixi deus meus es tu. in
manibꝫ tuis ſoꝛtes mee. Eri=
pe me de manu inimicoꝝ me
oꝛū: ⁊ a ꝑſequētibꝫ me. Illu=
ſtra faciem tuā ſuꝑ ſeruū tuū
ſaluū me fac ī miſcd̄ia tua do
mine nō ꝯfundar qm̄ inuoca
ui te. Erubeſcāt impii ⁊ de=
ducant in infernū: muta fiāt
labia doloſa. Que loquunt
aduerſus iuſtum iniquitatē:
in ſuperbia ⁊ abuſione. Quā
magna multitudo dulcedis
tue dn̄e quā abſcōdiſti timen
tibꝫ te. Perfeciſti eis q̄ ſpe=
rant in te: in conſpectu filioꝝ
hominū. Abſcondes eos in
abſcōdito faciei tue: a contur
batione hominum. Prote=
ges eos in tabernaculo tuo: a
contradictione linguaꝝ. Be
nedictus dominus qm̄ miri=
ficauit miſcd̄iam ſuā mihi in
ciuitate munita. Ego aūt di
xi in exceſſu mentis mee: pro=
iectus ſū a facie oculoꝝ tuoꝝ
Ideo exaudiſti vocē oratiōis
mee dum clamarē ad te. Di
ligite dn̄m oēs ſcti eius: qm̄
ꝟitatē requiret dn̄s ⁊ retribuet
habūdāter facientibꝫ ſupbiā
Viriliter agite ⁊ confoꝛtet
coꝛ vr̄m: oēs q̄ ſperatis ī dn̄o.
Beati quoꝝ remiſſe ſunt
iniquitates: ⁊ quoꝝ te=
cta ſunt peccata. Beatus vir
cui nō imputauit dn̄s pecca=
tū: nec eſt in ſpū eius dolus.
Qm̄ tacui inueterauerūt oſ=

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ſa mea dū clamarē tota die.
Qm̄ die ac nocte grauata ē
ſuper me manus tua: cōuerſus
ſum in erumna mea dum con
figitur ſpina. Delictum me
um cognitum tibi feci: et iniu
ſticiā meā nō abſcondi. Di
xi confiteboꝛ aduerſū me iniu
ſticiā meā dn̄o. ⁊ tu remiſiſti
impietatē peccati mei. Pꝛo
hac oꝛabit ad te omnis ſctūs
in tp̄e opoꝛtuno. Verūtamē
in diluuio aquarum multaꝝ
ad deū nō approximabūt. Tu
es refugiū meū a tribulatōne
que circūdedit me: exaltatio
mea erue me a circūdantibus
me. Intellectum tibi dabo ⁊
inſtruā te in via hac qua gra
dieris. firmabo ſup̲ te oculos
meos Nolite fieri ſic̄ equus
⁊ mulus quibꝫ nō eſt intelle
ctus. In chamo ⁊ freno ma
xillas eoꝝ conſtringe: qui nō
appꝛoximāt ad te Multa fla
gella peccatoꝛis: ſperātes aūt
in dn̄o miſericoꝛdia circūda
bit. Letamini in dn̄o ⁊ exulta
te iuſti: ⁊ gloꝛiamini om̄es re
cti coꝛde. Gl[ori]a. An̄. In tua
iuſticia libera me dn̄e.
Exultate iuſti in dn̄o: re
ctos decet collaudatio. Con
fitemini dn̄o in cithara: in
pſalterio decē choꝛdarū pſalli
te illi. Cantate ei cāticū nouū
bene pſallite ei in vociferati
one. Quia rectū eſt verbum
dn̄i: ⁊ om̄ia opera eius in fide
Diligit miſcoꝛdiam ⁊ iudicium
miſcoꝛdia dn̄i plena eſt terra.
Verbo dn̄i celi firmati ſunt
⁊ ſpū oꝛis eius om̄is virtus
eoꝝ. Congregās ſicut in vtre
aquas maris: ponens in the
ſauris abyſſos. Timeat do
minū om̄is terra: ab eo autē
cōmoueant om̄es inhabitan
tes oꝛbem. Quoniā ip̄e di
xit ⁊ facta ſūt: ip̄e mandauit
⁊ creata ſunt. Dn̄s diſſipat
conſilia gentium: repꝛobat aūt
cogitationes populoꝝ ⁊ repꝛo
bat cōſilia pꝛincipū. Conſi
liū aūt dn̄i in eternū manet:
cogitationes coꝛdis eius in
generatōe ⁊ generatōem Be
ata gens cuius eſt dn̄s deus
eius populus quem elegit in
hereditatem ſibi. De celo
reſpexit dn̄s: vidit om̄es fili
os hominū. De p̄parato ha
bitaculo ſuo reſpexit ſup̲ om
nes qui habitant terrā Qui
finxit ſigillatim coꝛda eoꝝ:
qui intelligit omnia op̲a eoꝝ
Non ſaluatur rex p̲ multam
virtutem: ⁊ gigas non ſalua
bitur in multitudine virtutis
ſue. Fallax equus ad ſalu
tem: in abundātia aūt virtu
tis ſue non ſaluabitur. Ec
ce oculi dn̄i ſuper metuentes
eū: ⁊ in eis qui ſperant ſup̲ mi
ſericoꝛdia eius. Vt eruat a
moꝛte animas eoꝝ: ⁊ alat eos

in fame. Anima noſtra ſuſti
net dñm: qm̃ adiutoꝛ ⁊ prote-
ctoꝛ noſter eſt. Quia in eo le
tabitur coꝛ noſtrum: ⁊ in noīe
ſancto eiꝰ ſperauimus Fiat
miſericoꝛdia tua domine ſup
nos. quemadmodũ ſperaui-
Benedicam mus in te.
dñm in om̃i tempe: ſem
per laus eius in oꝛe meo. In
dño laudabitur anima mea:
audiant manſueti ⁊ letentur.
Magnificate dñm mecum: ⁊
exultemus nomen eius in id-
ipſũ. Exquiſiui dominuz et
exaudiuit me: ⁊ ex omnibꝫ tri-
bulationibꝫ meis eripuit me.
Accedite ad eũ ⁊ illumina-
mini: ⁊ facies veſtre non ꝯfũ-
dentur. Iſte pauper clama-
uit ⁊ dominus exaudiuit eũ:
⁊ ex om̃ibꝫ tribulationibꝫ eiꝰ
ſaluauit eũ. Immittet ange-
lus dñi in circuitu timētiũ eũ
⁊ eripiet eos. Guſtate ⁊ vide
te qm̃ ſuauis ē dñs: beatꝰ vir
qui ſperat in eo. Timete do-
minũ om̃es ſancti eius: quo-
niã nõ eſt inopia timētibꝫ eũ.
Diuites eguerũt ⁊ eſurierũt
inquirentes aũt dñm nõ mi-
nuentur omni bono Venite
filij audite me: timoꝛē dñi do
cebo vos. Quis eſt homo q̄
vult vitã: diligit dies videre
bonos. Pꝛohibe linguã tuã
a malo: ⁊ labia tua ne loquan
tur dolũ. Diuerte a malo et
fac bonũ: inquire pacē et per-
ſequere eã. Oculi dñi ſuper
iuſtos: ⁊ aures eiꝰ in pces eoꝝ.
Vultus aũt dñi ſup facientes
mala vt perdat de terra me-
moꝛiã eoꝛũ. Clamauerũt iu
ſti ⁊ dominꝰ exaudiuit eos: ⁊
ex omnibꝫ tribulationibꝫ eoꝝ
liberauit eos. Iuxta eſt domi
nus his qui tribulato ſũt coꝛ-
de: ⁊ humiles ſpiritu ſaluabit
Multe tribulatiões iuſtoꝛũ:
⁊ de om̃ibꝫ his liberabit eos
dñs. Cuſtodit dñs om̃ia oſ
ſa eoꝝ: vnũ ex his non ꝯteret
Moꝛs peccatoꝝ peſſima: et q̄
oderunt iuſtum delinquent.
Redimet dñs animas ſ͛uo-
rũ ſuoꝝ: ⁊ non delinquent om
nes qui ſperãt in eo. Gloꝛia
patri et filio. Sicut erat. ⁊c.
An. Rectos decz collaudatõ
Iudica dñe nocētes me:
Expugna impugnantes
me. Apꝛehende arma ⁊ ſcu
tum. ⁊ exurge in adiutoꝛium
mihi. Effunde frameaz ⁊ cõ
clude aduerſus eos qui pſe-
quunt me: dic anime mee ſa-
lus tua ego ſũ. Confundan-
tur ⁊ reuereantur querētes a-
nimã meã. Auertãtur retroꝛ
ſum ⁊ confundantur cogitan-
tes mihi mala. Fiant tãq̃
puluis ante faciem venti: ⁊ an
gelus domini coartans eos.
Fiat via illoꝝ tenebꝛe ⁊ lu-
bꝛicum: ⁊ angelus domini p-

74:2

ſequens eos. Quoniã grat̄
abſconderūt mihi interitū:
laquei ſui ſuperuacue expro-
brauerunt animã meã. Ue-
niat illi laqueus quē ignorat.
⁊ captio quã abſcondit appre
hendat eũ: ⁊ in laqueũ cadat
in ipſum. Anima autē mea
exultabit in domino: ⁊ dele-
ctabitur ſuper ſalutari ſuo.
Omnia oſſa mea dicēt: do-
mine q̄s ſimilis tui. Eripiēs
inopem de manu fortiorꝫ eiꝰ:
egenū ⁊ pauperē a diripienti-
bus eum. Surgentes teſtes
iniqui: que ignorabam inter-
rogabant me. Retribuebãt
mihi mala pro bonis: ſterili-
tatem anime mee. Ego aūt
cum mihi moleſti eſſent: indu
ebar cilicio. Humiliabam i
ieiunio animã meã: ⁊ oratio
mea in ſinu meo conuertetur.
Quaſi proximum: quaſi fra-
trem noſtrū ſic complacebam
quaſi lugens ⁊ contriſtatꝰ ſic
humiliabar. Et aduerſū me
letati ſunt ⁊ conuenerunt: con
gregata ſunt ſuper me flagel-
la ⁊ ignoraui. Diſſipati ſūt
nec compūcti. temptauerunt
me. ſubſannauerūt me ſubſan
natōne: frenduerunt ſuper me
dentibus ſuis. Domine quã
do reſtitues animã meã a ma
lignitate eorꝫ: a leonibus vni-
cam meam. Confitebor tibi
in eccleſia magna: in ꝑplo gra

ui laudabo te. Non ſupgau
deant mihi qui aduerſanť mi
hi inique: qui oderūt me gra-
tis ⁊ annuunt oculis. Quo
niã mihi quidem pacifice loq̄
bantur: ⁊ in iracundia terre lo
quētes dolos cogitabãt. Et
dilatauerūt ſup me os ſuum:
dixerūt euge euge: viderūt o-
culi noſtri. Vidiſti domine
ne ſileas. domine ne diſcedas
a me. Exurge et intende iu-
dicio meo deus meus ⁊ domi
nus meꝰ in cauſam meã. Iu-
dica me ſ̄m iuſticiã tuam: do-
mine deꝰ meus: ⁊ nō ſupgau-
deant mihi. Non dicant in
cordibus ſuis euge euge anīe
mee: nec dicant deuorabimꝰ
eum. Erubeſcant ⁊ reuereã-
tur ſimul: qui gratulanť ma-
lis meis. Induãtur confuſio
ne ⁊ reuerētia: qui maligna lo
quūtur ſup me. Exultent et
letētur qui volunt iuſticiã ⁊
dicant ſemp: magnificeť dn̄s
qui volūt pacē ſerui eiꝰ. Et
lingua mea meditabitur iu-
ſticiã tuã: tota die laudē tuã.
Gloria patri. Sicut erat.

Dixit iniuſtus vt non de
linquat in ſemetipſo: nō
eſt timor dī ante oculos eius.
Quoniam doloſe egit in cōſpectu
eius vt inueniať iniq̄tas eiuſ
ad odiū. Uerba oris eiꝰ ini-
quitas ⁊ dolus: noluit intelli
gere vt bn̄ ageret. Iniq̄tatē

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

meditatus eſt in cubili ſuo.
aſtitit omni vie nō bone: ma/
liciā aūt nō odiuit. Dn̄e i ce
lo miſericordia tua et veritas
tua vſq̄ ad nubes. Iuſticia
tua ſicut montes dei iudicia
tua abiſſus multa. Homies
⁊ iumenta ſaluabis domine:
quēadmodū mltiplicaſti mi/
ſericordiā tuā ds. Filij aūt
hominū in tegmine alarū tua
rum ſperabunt. Inebriabun/
tur ab vbertate domus tue ⁊
torrente voluptatis tue pota
bis eos. Quoniā apud te ē
fons vite: ⁊ in lumine tuo vi/
debimus lumē. Pretēde mi
ſericordiam tuam ſciētibꝫ te:
⁊ iuſticiam tuā his qui recto
ſunt corde. Non veniat mi/
hi pes ſuperbie: ⁊ manꝰ pecca
toris nō moueat me. Ibi ce/
ciderūt qui operanť iniqui/
ta: ē: expulſi ſunt nec potuerūt
ſtare. Gloria. An. Expug/
na impugnantes me.
Noli emulari i malignā/
tibꝫ: neq̄ zelaueris facientes
iniquitatē. Qm̄ tanq̄ ſenū
velociter areſcēt: ⁊ quēadmo/
dū olera herbaꝝ cito decidēt
Spera in dn̄o et fac bonita/
tē: ⁊ inhabita terrā: ⁊ paſceriſ
in diuitijs eius. Delectare
in dn̄o: ⁊ dabit tibi petitiōes
cordis tui. Reuela dn̄o viā
tuā: ⁊ ſpera in eo ⁊ ipſe faciet.
Et educet quaſi lumē iuſti/
ciā tuā ⁊ iudiciū tuū tāq̄ me
ridiē: ſubditꝰ eſto dn̄o et ora
eū. Noli emulari in eo qui ꝓ
ſperať in via ſua: in homie fa
ciente iniuſticias. Deſine ab
ira ⁊ derelinque furorem: noli
emulari vt maligneris. Qm̄
qui malignātur exterminabū
tur: ſuſtinētes aūt dn̄z ipi he
reditabūt terrā. Et adhuc
puſillū ⁊ nō erit peccator ⁊ q̄/
res locū eius ⁊ non inuenies.
Manſueti aūt hereditabūt
terrā: ⁊ delectabūtur in mul/
titudiue pacis. Obſeruabit
peccator iuſtū ⁊ ſtridebit ſuꝑ
eum dentibus ſuis. Domi/
nus aūt irridebit eū: qm̄ ꝓſpi
cit ꝙ veniet dies eius. Gla
diū euaginauerūt peccatores
intenderūt arcū ſuū. Ui de
cipiant pauperē ⁊ inopem vt
trucident rectos corde. Gla
dius eoꝝ intret in corda ipo/
rum: ⁊ arcus eoꝝ confringať.
Melius eſt modicum iuſto:
ſuper diuitias peccatoꝝ mul
tas. Quoniā brachia pecca
toꝝ cōterētur. confirmat autē
iuſtos dn̄s. Nouit dn̄s di/
es inmaculatoꝝ: ⁊ hereditas
eoꝝ in eternū erit. Non cōfū
denť in tempe malo. ⁊ in die/
bus famis ſaturabūtur: quia
peccatores peribūt. Inimici
vero dn̄i mor vt honorificati
fueriut ⁊ exaltati: deficientes
quēadmodū fumus deficiēt.

Mutuabitur peccatoꝛ ⁊ non
ſoluet:iuſtus aūt miſeret̃ ⁊ tri
buet. Quia benedicentes ei
hereditabūt terrā:maledicen
tes aūt ei diſperibūt. Apud
dn̄m greſſus hoīs dirigētur ⁊
viā eius volet. Cū ceciderit
nō collidet̃: qꝛ dn̄s ſupponit
manū ſuā. Junioꝛ fui etenim
ſenui et nō vidi iuſtū dereli-
ctū:nec ſemen eiꝰ q̄rens panē
Tota die miſeretur ⁊ como-
dat:⁊ ſemen illiꝰ ī bn̄dictōne
erit Declina a malo ⁊ fac bo
nū:⁊ inhabita in ſeculū ſeculi
Quia dn̄s amat iudiciū.⁊ n̄
derelinquet ſāctos ſuoſ:ī eter
nū cōſeruabūtur. Iniuſti pu-
nient̃:⁊ ſemē eoꝝ peribit. Iu
ſti aūt hereditabūt terrā:⁊ in
habitabūt in ſclm ſeculi ſup
eā. Os iuſti meditabit̃ ſapi
entiā:⁊ lingua eius loquet̃ iu
diciū Lex dei eiꝰ in coꝛde ip
ſius:⁊ nō ſupplātabūtur greſ-
ſus eiꝰ Conſiderat peccatoꝛ
iuſtū:⁊ querit moꝛtificare eū.
Dn̄s aūt nō derelinquet eū
in manibꝫ eiꝰ: nec damnabit
eū cū iudicabit̃ illi. Expe-
cta dn̄m ⁊ cuſtodi viam eiuſ:
et exaltabit te vt hereditate
capias terrā:cū perierint pec-
catoꝛes videb̄. Uidi impi-
um ſuperexaltatū: ⁊ eleuatū ſi-
cut cedros libani. Et tranſi
ui ⁊ ecce nō erat: queſiui eum
⁊ nō eſt inuētus locꝰ eiꝰ Cu
ſtodi innocentiā ⁊ vide equi-
tatē q̄m ſunt reliquie homini
pacifico. Iniuſti aūt diſperi-
būt:ſimul reliquie impioꝝ in
teribūt. Salus aūt iuſtoꝝ a
dn̄o ⁊ protectoꝛ eoꝝ ī tp̄e tribu-
lationis. Et adiuuabit eoſ
dn̄s ⁊ liberabit eos:⁊ eruet e-
os a peccatoꝛibus:⁊ ſaluabit
eos qꝛ ſperauerūt in eo.

Domine ne ī furoꝛe tuo
arguas me:neq̨ ī ira tua coꝛ-
ripias me. Quō̄ ſagitte tue
infixe ſunt mihi: ⁊ cōfirmaſti
ſup me manū tuā. Nō eſt ſa
nitas in carne mea a facie ire
tue:nō ē pax oſſibꝫ meis a fa-
cie peccatoꝝ meoꝝ. Quō̄ ini
quitates mee ſupgreſſe ſūt ca
put meū:ſicut onꝰ graue gra-
uate ſuut ſup me. Putruerūt
⁊ coꝛrupte ſūt cicatrices mee:
a facie inſipiētie mee. Miſer
factus ſū ⁊ curuatus ſuꝫ vſq̨
in finē:tota die cōtriſtatus in
grediebar. Quō̄ lumbi mei
impleti ſūt illuſionibꝫ: ⁊ nō ē
ſanitas in carne mea. Affli
ctus ſum ⁊ humiliatus ſū ni-
mis:rugiebā a gemitu coꝛdiſ
mei. Dn̄e ante te oīe deſi-
deriū meū: ⁊ gemitus meus
a te nō eſt abſcōditus. Coꝛ
meū cōturbatū eſt.dereliquit
me virtus mea: ⁊ lumē oculo
rū meoꝝ ⁊ ipm̄ nō eſt mecuꝫ.
Amici mei ⁊ primi mei.ad-
uerſuꝫ me approꝑinquauerūt

ꝛ ſteterunt. Et qui iuxta me
erant: de longe ſteterūt ꝛ vim
faciebant qui querebant ani-
mā meam. Et qui inquire-
bant mala mihi locuti ſunt:
vanitates ꝛ doloſ tota die me
ditabant. Ego autē tanꝙ
ſurdus nō audiebam: ꝛ ſicut
mutus non aperiens os ſuū.
Et factus ſū ſicut homo nō
audiēs: ꝛ nō habens i ore ſuo
redargutiones. Quoniā in
te domie ſperaui: tu exaudies
dn̄e deus meus. Quia dixi
nequādo ſupgaudeant mihi
inimici mihi: ꝛ dū cōmouētur
pedes mei: ſup me magna lo-
cuti ſunt. Quoniā ego in fla
gella paratus ſū: ꝛ doloꝛ meꝰ
in conſpectu meo ſemp. Quo
niam iniquitatem meam an-
nunciabo et cogitabo ꝓ pec-
cato meo. Inimici autē mei
viuūt et confirmati ſunt ſuper
me: et multiplicati ſunt q̄ ode
runt me inique. Qui retribu
unt mala pro bonis detrahe-
bāt mihi: quoniā ſequebar bo
nitatē. Ne derelinquas me
dn̄e deus meus: ne diſceſſerꝭ
a me. Intende in adiutoriū
meū domie deus ſalutis mee
Gloria. An̄. Reuela domi
no viam tuam. ℣. Dn̄e in ce
lo miſericoꝛdia tua. Et ꝟitas
tua vſqꝫ ad nubes. Te deum
non dicitur dum ferialiter of
ficium legitur. An̄ laudꝰ ℣.

Fiat miſericoꝛdia tua dn̄e ſu
per nos. Quemadmodū ſpe
rauimus in ea. Ad laud. pſ.
Miſerere mei deus: ſcd̄m
magnam miſericoꝛdiā
tuā. Et ſcd̄m multitudinē
miſerationū tuaꝝ dele iniqui
tatē meam. Amplius laua
me ab iniq̄tate mea: ꝛ a pec-
cato meo munda me. Quo-
niā iniquitatem meā ego co-
gnoſco: ꝛ peccatū meū contra
me eſt ſemp. Tibi ſoli pecca
ui ꝛ malū coꝛā te feci: vt iuſti
ficeris in ſermōibꝫ tuis ꝛ vin
cas cum iudicaris. Ecce em̄
in iniquitatibꝫ conceptus ſū:
ꝛ in peccatis concepit me ma
ter mea. Ecce em̄ veritatem
dilexiſti: incerta ꝛ occulta ſa-
piētie tue manifeſtaſti mihi.
Aſperges me domine yſopo
ꝛ mūdaboꝛ: lauabis me ꝛ ſu-
per niuē dealbaboꝛ. Audi-
tui meo dabis gaudium ꝛ le-
ticiam: ꝛ exultabūt oſſa hu-
miliata. Auerte faciem tuā
a peccatis meis: ꝛ oīnes iniq
tates meas dele. Coꝛ mun-
dū crea in me deus: ꝛ ſpiritū
rectū innoua in viſceribꝫ me-
is. Ne pꝛoicias me a facie
tua: ꝛ ſpiritū ſanctū tuum ne
auferas a me. Redde mihi
leticiā ſalutaris tui: ꝛ ſpū pͥn-
cipali confirma me. Doce-
bo iniquos vias tuas: ꝛ im-
pij ad te cōuertētur. Libera

me de ſanguinib9 deus de9 ſa
lutis mee: ⁊ exultabit lingua
mea iuſticiã tuã. Dñe labia
mea aperies: ⁊ os meũ annũci
abit laudẽ tuã. Quoniã ſi
voluiſſes ſacrificiũ dediſſem
vtiq3 holocauſtis nõ delecta
beris. Sacrificiũ deo ſpirit9
contribulatus coꝛ cõtritum ⁊
humiliatũ deus nõ deſpicies
Benigne fac dñe in bona vo
luntate tua ſyon vt edificẽtur
muri hieruſalẽ. Tũc accepta
bis ſacrificiũ iuſticie oblatõ-
nis: ⁊ holocauſta tunc impo-
nent ſup altare tuũ vitulos.
Gloꝛia patri. Sicut erat.
Añ. Scdm magnã miſericoꝛ
diam tuã dñe miſerere mei.
Verba mea auribus per
cipe dñe: intellige clamo
rem meũ. Intẽde voci oꝛatio
nis mee: rex meus ⁊ deus me
us. Quoniã ad te oꝛabo do
mĩe: mane exaudies vocẽ me-
am. Mane aſtabo tibi ⁊ vi
debo: quoniã nõ deus volens
iniquitatẽ tu es. Neq3 habi
tabit iuxta te malignus: ne-
q3 permanebũt iniuſti añ ocu
los tuos. Odiſti omẽs q ope
rantur iniquitatem: pdes om
nes qui loquũtur mendaciũ.
Viꝝ ſanguinũ ⁊ doloſũ ab-
hominabi dñs: ego aũt in mĩ
titudine miſcdie tue. Introi-
bo in domũ tuã: adoꝛabo ad
templũ ſcm tuũ i timoꝛe tuo

Dñe deduc me i iuſticia tua
pꝛopter inimicos meos: dirige i
cõſpectu tuo viã meã. Quo
niã nõ eſt in oꝛe eoꝝ veritas:
coꝛ eoꝝ vanũ eſt. Sepulcrũ
patens eſt guttur eoꝝ: liguis
ſuis doloſe agebant. iudica il
los deus. Decidant a cogi-
tationib9 ſuis ſcdm multitudi-
nẽ impietatũ eoꝝ expelle eos:
quoniã irritauerũt te dñe. Et
letentur omẽs qui ſperãt in te: i
eternũ exultabũt ⁊ habitabiſ
in eis. Et gloꝛiabũtur in te
omẽs qui diligũt nomẽ tuũ:
qm̃ tu bñdices iuſto. Dñe vt
ſcuto bone volũtatis tue coꝛo
naſti nos. Gl'a. Añ. Intel-
lige clamoꝛẽ meum dñe. Ps.
De9 ds me9. Añ. Ad te d lu
Confite- ce vigilo ds.
boꝛ tibi dñe qm̃ irat9 es
mihi: cõuerſus eſt furoꝛ tuus
⁊ conſolatus es me. Ecce de
us ſaluatoꝛ meuſ fiducialiter
agã ⁊ nõ timebo. Quia foꝛ-
titudo mea ⁊ laus mea dñs: ⁊
factus ẽ mihi in ſalutẽ. Hau
rietis aquas in gaudio de fõ-
tibus ſaluatoꝛis. ⁊ dicetis in
illa die: ꝯfitemini dño ⁊ inuo
cate nomẽ eius. Notas faci
te i populis adinuentões ei9:
mementote quoniã excelſũ eſt
nomẽ eius. Cantate domĩo
quoniã magnifice fecit: ãnũci
ate hoc i vniuerſa terra. Ex
ulta et lauda habitatõ ſyon:

q̄ magnus: in medio tui ſan
ctus iſrael. Gloria. An̄. Cō
uerſus eſt furoꝛ tuus dn̄e ⁊ cō
ſolatus es me ps. Laudate
dominū de celis. An̄. In ex-
celſis laudate deū. Hymn⁹.
Ecce iam. ℣. Repleti ſumuſ
mane miſc̄dia tua. Et exulta
uimus ⁊ delectati ſum⁹ om̄i-
bus dieb⁊ noſtris. Sup bn̄d
an̄. Viſitauit ⁊ fecit redēpti-
onē plebis ſue. Suffragia fe
riarū require in fine poſt ps̄.
Feria tertia Inuit. Iubile-
mus deo ſalutari noſtro. ps.
Venite exultem⁹. In noc. ps̄
Dixi cuſtodiã vi-
as meas: vt non
delinquā ĩ lingua
mea. Poſui oꝛi
meo cuſtodiā: cū
cōſiſteret pctōꝛ aduerſū me.
Obmutui ⁊ humiliatus ſū
⁊ ſilui a bonis: ⁊ doloꝛ me⁹ re
nouatus ē. Concaluit coꝛ me
um intra me: ⁊ in meditatōe
mea exardeſcit ignis. Locu
tus ſū ĩ lingua mea: notū fac
mihi dn̄e finē meū. Et nume
rū dierū meoꝝ quis ē vt ſciā
quid deſit mihi. Ecce men-
ſurabiles poſuiſti dies meos
⁊ ſubſtantia mea tanq̄ nihi-
lū ante te. Verūtamen vni
uerſa vanitas: om̄is homo vi
uens. Verūtamē in imagīe
ptranſit homo: ſ; ⁊ fruſtra cō-
turbat̄. Theſauriſat ⁊ igno
rat cui congregabit ea. Et
nūc que eſt expectatio mea:
nonne dn̄s ⁊ ſubſtantia mea
apd̄ te eſt. Ab om̄ib⁊ iniq̄ta-
tib⁊ meis erue me: obpbriū in-
ſipienti dediſti me. Obmu-
tui ⁊ nō aperui oſ meū: q̄m tu
feciſti: amoue a me plagas tu
as. A fortitudine man⁹ tue
ego defeci in increpatōnibus
propter iniquitatem coꝛripui
ſti hominē. Et tabeſcere fe-
ciſti ſicut araneā animā eius:
verūtamē vane cōturbat̄ om
nis homo. Exaudi oꝛationē
meā dn̄e: ⁊ dep̄cationē meam
aurib⁊ p̄cipe lachꝛymas meaſ
Ne ſileas q̄m aduena ego ſū
apud te ⁊ peregrin⁹: ſicut om
nes patres mei. Remitte mi
hi vt refrigerer priuſq̄ abeam
Et amplius non ero.
Expectās expectaui dn̄m:
⁊ intendit mihi. Et exaudi
uit preces meas ⁊ eduxit me
de lacu miſerie ⁊ d̄ luto fecis.
Et ſtatuit ſupꝛa petram pe-
des meos: ⁊ direxit greſſ⁹ me
os. Et immiſit in os meū
canticum nouū: carmē dō no
ſtro. Videbūt multi ⁊ time
būt ⁊ ſperabunt in dn̄o. Be-
atus vir cuius ē nomē domi-
ni ſpes eius: ⁊ non reſpexit in
vanitates ⁊ inſanias falſas.
Multa feciſti tu domīe deuſ
meus mirabilia tua: ⁊ cogita
tionibus tuis nō eſt q̄s ſimil̄